

Çürümüş Bir Cesedin Çok Parçalı ve Deforme Kafatası Kemiklerine Yapılan Manuel Rekonstrüksiyon ile Ölüm Şekli ve Suç Aleti Tespiti

84. BÖLÜM

Deren ÇEKER
İdris DENİZ

GİRİŞ

Adli vakaların başarıyla çözüme ulaşması adli bilimlerin multidisipliner çalışma anlayışı ile mümkündür. Bir adli vakada ‘gerçeğe’ ulaşılması olay yeri inceleme görevlilerinin görevlerini eksiksiz yapmalarına, tahkikat memurlarının topladığı bilgilerin kalitesine ve adli tıp görevlilerinin sorumluluklarını yerine getirmeleri ile mümkündür. Bu aşamalar birbirine bağlı bir zincir gibi düşünüldüğünde, herhangi birinde yapılan bir dikkatsizlik veya hata, vakanın yanlış yorumlanmasına, hukuki yetkililerin yanlış yönlendirilmesine, delillerin kaybolmasına veya soruşturmaların delil yetersizliğinden dolayı kapanmasına neden olabilmektedir. Bu nedenlerden dolayı adli olguların araştırılmasında, olay yeri ve laboratuvar incelemelerinde konularında uzman kişilerin görev alması, vakaların hızlı ve güvenilir bir şekilde çözüme ulaşması açısından ciddi önem taşımaktadır.

Adli bilimlerin bir dalı olan adli antropoloji, çürümüş/iskeletleşmiş/yanmış cesetlerin kemiklerinden biyolojik profil (yaş, boy, cinsiyet, etnik köken, odontolojik ve patolojik bilgiler) oluşturan ve kemiklerdeki travma bulgularını tanımlayarak ölüm şekli hakkında tıbbi ve hukuki yetkililere bilgi sağlayan bir alandır (1-4). Adli incelemelerde, cesetlerin çürümüş veya çürümeye yüz tutmuş olması, ölüm nedeni ve ölüm koşullarının belirlenmesinde karışıklığa neden ola-

bilmekte, özellikle kemiklerin çok parçalı olması durumunda travmaya neden olan mekanizmanın tanımını zorlaştırabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı çok parçalı kemik travması olgularında travma, ölüm şekli ve muhtemel suç aleti tayininde adli antropologlar tarafından yapılan kemik rekonstrüksiyonlarının önemi, adli tıbbi ve hukuki sürece olan katkısına ve gerekliliğine dikkat çekmektir.

OLGU

Kaybolduktan bir hafta sonra, kendisine ait aracın bagajında ölü olarak bulunan bir erkek cesedine, Dr. Burhan Nalbantoğlu Devlet Hastanesi Adli Tıp Birimi’nde yapılan otopside cesedin bir battaniyeye sarılı vaziyette olduğu, battaniye açıldığında üzerinde kıyafeti ve ceplerinde kişisel eşyaları bulunduğu, dış muayenesinde 165 cm boyunda, 25-35 yaşları görünümünde olduğu, ölü katılığının çözüldüğü, ölü lekelerinin sağ yana yatış pozisyonuna uygun olduğu, vücudunun genelinde çürüme ve yaygın şekilde kurtçuklar mevcut olduğu görülmüştür. Cesedin ağzının açık vaziyette olduğu, alt çenede sağ 1. azı dişin, üst çene solda 1. azı dişin, üst çene sağda 2.azı dişin postmortem eksik olduğu, kafa yapısının sağdan sola deforme görünümünde olduğu, frontal sağda 2 adet olmak üzere diğerleri saçlı deri içinde ve sağda pariyetal, temporal ve oksipitalde, solda pariyetal ve temporalde en uzun 10 cm olan



Fig.11: Muhtemel suç aleti ile kesici-ezici lezyon bulgusunun karşılaştırılması.



Fig. 12: Muhtemel suç aleti ile atipik penetran künt travma bulgusunun karşılaştırılması.



Fig.13: Ahşap vazonun impakt noktası ile karşılaştırılması, yakın görünüm.



Fig. 14: Ahşap vazonun kenarlarının genel görünümü

KAYNAKLAR

1. Crowder C.M., Wiersema J.M., Adams B.J. et al. The utility of forensic anthropology in the medical examiner's office. *Acad Forensic Pathol.* 2016. Sep, 6(3): 349–60.
2. Byers, N.S. *Introduction to Forensic Anthropology.* Routledge, Taylor and Francis, 2016.
3. Christensen A.M, Passalacqua N.V. *A Laboratory Manual For Forensic Anthropology.* Academic Press. Elsevier. 2018; Chapter 13:185-206.
4. Ubelaker D.H. The forensic evaluation of burned skeletal remains: A synthesis. *Forensic Science International.* FSI-5528. 2008; s.1-5.
5. Geserick G, Krockner K, Wirth I. Über die Puppe'sche Regel--eine Literaturstudie [Puppe's rule--a literature review]. *Arch Kriminol.* 2012, 229(1-2):34-43.
6. Kimmerle E.H., Baraybar J.P. *Skeletal Trauma: Identification of Injuries Resulting From Human Rights Abuse And Armed Conflict,* CRC Press. 2008.
7. Passalacqua V.N, Rainwater W.C. *Skeletal Trauma Analysis: Case Studies in Context.* Wiley Blackwell. 2015.
8. Çeker, D. Adli Antropolojide Perimortem ve Postmortem Kırıkların Ayırımı ve Travma Analizlerindeki Önemi. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Antropoloji Dergisi.* 2014; Sayı: 27 Sayfa: 047-064.
9. Wiersema J.M., Love C.J. Skeletal injuries in cases of child abuse: two case studies from the Harris County Institute of Forensic Sciences. Chapter 4. In book: *Skeletal Trauma Analysis: Case Studies in Context,* ed. by Nicholas V. Passalacqua and Christopher W. Rainwater. Wiley Blackwell. 2015; p.42-55.
10. Moraitis K., Eliopoulos C., Spiliopoulou C. Fracture Characteristics of Perimortem Trauma in Skeletal Material. *The Internet Journal of Biological Anthropology.* 2008; Volume 3 Number 2.

11. Wheatley, Bruce P. Perimortem or Postmortem Fractures? An Experimental Study of Fracture Patterns in Deer Femora. *J Forensic Sci.* 2008; Vol.53. No.1.
12. Love, J.C., Wiersema, J.M. Skeletal Trauma: An Anthropological Review. *Acad Forensic Pathol.* 2017 December 01, 7(4): 667.
13. Passalacqua V.N, Rainwater W.C. Skeletal Trauma Analysis: Case Studies in Context. Case 4., 2015, p.19-26. Wiley Blackwell.
14. Blau S., Briggs C.A. The role of forensic anthropology in disaster victim identification (DVI). *Forensic Sci Int.* 2011. Feb 25; 205(1-3): 29–35. PMID: 20797826. 10.1016/j.forsciint.2010.07.038